

UZASADNIENIE

Powódka C. S. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanego Z. S. (1) na jej rzecz alimentów w kwocie po 600 złotych miesięcznie. Jednocześnie domagała się zabezpieczenia roszczenia, poprzez zobowiązanie pozwanego dołożenia na czas trwania postępowania tytułem alimentów kwoty po 500 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że posiada pięcioro dzieci, w tym pozwanego Z. S. (1). W dniu 22 marca 1980 roku przekazała synowi – pozwanemu Z. S. (1) gospodarstwo rolne. W umowie strony zastrzegły, że powódce przysługuje dożywotnie prawo zajmowania pomieszczeń oraz korzystania z pomieszczeń wspólnych w rozmiarze niezbędnym do zaspokojenia jej potrzeb, a także prawo do korzystania z części gruntu. Relacje stron z czasem stały się napięte. Z uwagi na stan zdrowia, powódka potrzebowała pomocy osób trzecich. Pozwany utrudniał sprawowaną przez członków rodziny opiekę nad powódką. Powódką na przemian opiekowali się członkowie rodziny, poza pozwanym. Z uwagi na pogarszający się stan zdrowia powódki, córka A. J. (1) postanowiła zabrać matkę do swojego miejsca zamieszkania. Powódka zarzuciła, że pozwany zupełnie nie interesuje się jej losem, nie dokłada się do jej utrzymania, ani nie pomaga przy opiece. Podała, że jej miesięczne potrzeby to kwota około 500 złotych, natomiast emerytura jaką otrzymuje wraz ze świadczeniami dodatkowymi wynosi 1231,64 złotych. Wskazała, że według jej informacji, pozwany osiąga dochody na poziomie około 3 000 złotych. Dlatego w sytuacji, gdy pozwany nie czyni starań osobistych w opiece nad powódką, winien łożyć alimenty na jej utrzymanie.

Pozwany Z. S. (1) w odpowiedzi na pozew domagał się oddalenia powództwa w całości.

Są d ustalił następujący stan faktyczny:

C. S. (1) ma 85 lat. Utrzymuje się z emerytury w wysokości 1.046,51 złotych miesięcznie. Ze względu na stan zdrowia od 13 kwietnia 2018 roku przebywa w Zakładzie (...) w Z.. Z tytułu pobytu w w/w zakładzie z emerytury powódki jest potrącana kwota 779,03 złotych miesięcznie. Obecnie powódce wypłacana jest emerytura rolna w wysokości 267,48 złotych miesięcznie.

Zakład (...) w Z. udziela powódce całodobowych świadczeń zdrowotnych obejmujących pielęgnację, opiekę i rehabilitację oraz zapewnia wyżywienie, leki i wyroby medyczne, w tym wszystkie leki zlecone przez lekarza, które przyjmuje pacjentka w związku z istniejącym schorzeniem, przed i w trakcie pobytu. Zakład zapewnia również pościel i ręczniki. Powódka we własnym zakresie musi zapewnić sobie, rzadziej niż raz w miesiącu, suplementy diety oraz środki higieniczne takie jak mydło, szampon, krem do pielęgnacji skóry, gąbka do mycia, chusteczki nawilżane, pasta do mycia protez. W trakcie pobytu powódka musi mieć zapewnione ubranie w postaci 3-4 koszulek, 2 bluz, 2 par luźnych spodni dresowych, skarpet, bielizny osobistej i obuwia domowego z zakrytą piętą. Powódka ma ograniczoną sprawność fizyczną i psychiczną, wymaga całodobowej opieki i pielęgnacji. Nie jest zdolna do samodzielnej egzystencji. Jest osobą leżącą z możliwością umieszczenia jej na wózku inwalidzkim w celu przemieszczania oraz rehabilitacji.

W okresie od 13 kwietnia 2018 roku do 10 sierpnia 2018 roku bliscy powódki dokonali zakupów artykułów medycznych, higienicznych i odzieży na kwotę 864,50 zł. Pozwany, po ustaleniu z personelem zakładu opiekuńczo – pielęgnacyjnego potrzeb powódki, w dniu 25 maja 2018 roku kupił artykuły higieniczne, spożywcze i odzieżowe za kwotę 99,75 zł. Powódka odmówiła przyjęcia tych rzeczy od pozwanego.

D. ó d:

- decyzja o ponownym ustaleniu wysokości emerytury - k. 66,
- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności - k. 15-16,
- dokumentacja medyczna - k. 17-34,

- zaświadczenie o przyjęciu do (...) w Z. – k. 88 i 128,
- informacja (...) w Z. z 20.06.2018 r. i 22.06.2018 r. – k.160 i 163,
- faktury za okres od marca do sierpnia 2018 r. – k.69-80, 82, 141-146, 175-177, 181-183-186,
- faktura z 25.05.2018 r. – k.139;

Pozwany Z. S. (1) jest synem powódki C. S. (1). Powódka ma żal do pozwanego, że wyzbył się ojcowizny, zarzuca mu, że wszystko wyprzedał. Pozwany w październiku 2017 roku przeszedł na emeryturę i część gospodarstwa o pow. 4,23 ha przepisał na córkę, a pozostałą część o pow. 14,10 ha oddał w dzierżawę.

Z. S. (1) ma 62 lata. Utrzymuje się z emerytury w wysokości 983,33 złotych miesięcznie. Żona pozwanego M. S., z którą wspólnie zamieszkuje, otrzymuje świadczenie emerytalne w wysokości 1.242,51 złotych miesięcznie. Pozwany z dzierżawy gospodarstwa osiąga dochód w wysokości 500 złotych rocznie. Poności opłaty bieżące w kwocie 300 – 400 złotych miesięcznie. Spłaca zobowiązania wobec banku w wysokości około 1.000 złotych miesięcznie. Pozwany ma na utrzymaniu córkę w wieku 20 lat, która w tym roku ukończyła szkołę i zamierza kontynuować naukę.

D. ó d:

- decyzja o wysokości emerytury k. 110 i 112
- kopia wypłaty z tytułu świadczenia emerytalnego M. S. k. 113
- umowa dzierżawy i aneks do umowy dzierżawy z 28.09.2017 r. – k.115-116 i 124-126,
- umowa darowizny z 28.09.2017 r. – k.117-121,
- odpis skrócony aktu urodzenia pozwanego k. 14,
- zeznania świadków:
 - J. P. – k.155v.-156,
 - R. C. – k.156-156v.,
 - częściowo D. K. – k.130-130v.,
 - częściowo T. M. – k.130v.-131v.,
 - częściowo A. J. – k.131v.-132,
 - częściowo P. S. – k.132-132v.,
 - częściowo E. S. – k.133,
- wyjaśnienia powódki C. S. – k.171-172,
- wyjaśnienia pozwanego Z. S. k. 187-188;

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, że żądanie powódki nie zasługuje

na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 133 § 2 k.r.o. do świadczeń alimentacyjnych, poza małoletnimi dziećmi, uprawniony jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku.

O niedostatku można mówić nie tylko wtedy, gdy dochodzący alimentów nie posiada żadnych środków utrzymania, lecz także i wtedy, gdy osoba ta nie może w pełni zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb (orzeczenie SN z dnia 28 września 1958 r., II CR 817/57, OSPiKA 1959 poz. 294). W orzeczeniu z dnia 19 maja 1975 r., III CRN 55/75 (OSN 1976, poz. 133) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że stan niedostatku zachodzi już wtedy, gdy uprawniony nie ma możliwości zarobkowych i majątkowych pozwalających na pełne zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb, a jeżeli uprawniony jest chory, to do potrzeb tych należą też wydatki na lekarstwa. Nie jest w niedostatku ten, kto jest zdolny do pracy, a jednak nie chce pracować. Nie jest w niedostatku i ten, kto uzyskuje dochody wystarczające na koszty utrzymania, choć nie pochodzą one z pracy.

W ocenie Sądu, nie zachodzą przesłanki, które pozwalałyby uznać, że powódka C. S. (1) pozostaje w niedostatku. Powódka posiada stałe źródło dochodu w postaci emerytury w kwocie 1.046,51 złotych miesięcznie. Co prawda z jej świadczenia emerytalnego co miesiąc pobierana jest kwota 779,03 zł, stanowiąca 70 % jej dochodów, jednakże w zamian za to Zakład (...) w Z., w którym powódka przebywa od 13 kwietnia 2018 roku, zapewnia całodobowe świadczenia zdrowotne, wyżywienie, leki i wyroby medyczne, a także pościel, ręczniki oraz usługę prania.

Ponadto, z przedłożonych przez powódkę dowodów w postaci faktur jak również z zeznań świadków oraz wyjaśnień samej powódki nie wynika, aby potrzeby C. S. (1) nie były zaspokajane. Powódka na zakup artykułów, których nie zapewnia zakład opiekuńczo - pielęgnacyjny posiada do dyspozycji kwotę 267,48 zł miesięcznie. Tymczasem w okresie od 13 kwietnia 2018 roku (tj. przyjęcia powódki do zakładu) do 10 sierpnia 2018 roku średnie miesięczne wydatki powódki wyniosły około 216 zł. Zauważyć też należy, że rodzeństwo pozwanego wedle własnych możliwości finansowych aktualnie zaspokaja usprawiedliwione potrzeby matki związane z jej bieżącym funkcjonowaniem. Stąd też w ocenie Sądu należy stwierdzić, że powódka nie znajduje się w niedostatku. W toku postępowania C. S. (1) nie wykazała, aby istniały okoliczności powodujące konieczność niezwłocznego wsparcia ze strony pozwanego. Tym bardziej, że powódka odmówiła przyjęcia od pozwanego jakiegokolwiek wsparcia rzeczowego w postaci kupionych przez niego artykułów higienicznych, spożywczych i ubrań uzasadniając swoją decyzję tym, że ma inne. Powódka nie chce też, aby pozwany sprawował osobistą opiekę nad nią.

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135§1 kro).

Powódka swoje żądanie alimentacyjne argumentowała tym, że pozwany dysponuje dochodami w wysokości ok. 3.000 zł oraz posiada środki z tytułu sprzedaży gospodarstwa rolnego. Tymczasem w toku postępowania pozwany wykazał, że posiada emeryturę rolniczą w wysokości niższej od powódki, z tytułu dzierżawy gospodarstwa rolnego osiąga dochód w wysokości 500 zł rocznie, a na utrzymaniu ma nadal uczącą się choć już dorosłą córkę, wobec której jest zobowiązany do alimentacji w pierwszej kolejności.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków powołanych przez pozwanego oraz częściowo zeznaniom świadków powódki, w zakresie potrzeb powódki i ich zaspokajania. Ponadto Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie o informację Zakładu (...) w Z., w której w sposób szczegółowy zostały określone potrzeby powódki, których nie może zaspokoić zakład. Powyższe dowody, w połączeniu z dowodami z faktur i wyjaśnieniami powódki oraz pozwanego potwierdzają, że wytoczone przez powódkę roszczenie podyktowane zostało nie jej faktycznym niedostatkiem, a poczuciem zranienia i narastającym w rodzinie konfliktem.

Mając powyższe na uwadze, wobec uznania, że powódka nie znajduje się w niedostatku, Sąd powództwo oddalił.-